

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222200663
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4222200663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci navrhovateľa - oprávneného: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXXX/XX, XXX XX A., zastúpeného: DR. P. I. F. C., so sídlom I. XX, XXX XX A., a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: otec P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. F. I. zastúpeného: Advokátska kancelária Suba & Partners, s.r.o., so sídlom Cintorínska 91, 925 71 Trnovec nad Váhom, o určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 4. júla 2022 č.k. 9Pc/7/2022-190, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal otca prispievať na výživu oprávneného mesačne sumou 270 eur, počnúc od 01.03.2022 s tým, že výživné je splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávneného. Zaostalé výživné za obdobie od 01.03.2022 do 30.06.2022 v sume 130 eur sa zaviazal otca zaplatiť oprávnenému spolu s bežným výživným za mesiac júl 2022. Vo zvyšku návrh zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

1.2. Zistil, že oprávnený je študentom tretieho ročníka športového gymnázia v B., pričom účastníci konania na pojednávaní dňa 04.07.2022 zhodne potvrdili, že budúci školský rok bude navštevovať posledný maturitný ročník dennou formou. Z toho mal preukázané, že plnoletý oprávnený sa sústavne pripravuje štúdiom na svoje budúce povolanie, preto vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu stále trvá. Matka oprávneného podľa jeho udania na jeho výživu dobrovoľne prispieva 100 eur týždenne, čo je 400 eur mesačne a dáva mu vreckové na víkend 20 eur. Matka oprávneného je zamestnaná ako zdravotná sestra v spoločnosti X. s.r.o. s príjmom 670 eur mesačne. Oprávnený žije spolu s matkou v trojizbovom byte, ktorý patrí jeho rodičom v doposiaľ nevysporiadanom BSM. Výdavky na bývanie sú: bytové družstvo 155 eur, elektrina 30 eur, plyn 11 eur na tri mesiace, matkin a jeho mobil cca 55 eur, poistenie bytu 15 eur mesačne, internet 8,65 eur, TV 15 eur. Oprávnený zdokladoval, že trpí laktózovou intoleranciou a Gilbertovým syndrómom, ktoré ochorenie si vyžaduje zvýšené výdavky na stravovanie, nakoľko nemôže jesť mäso. Oprávnený má výdavky na štúdium: ročný poplatok - školné 10 000 Forintov, internát 10 000 Forintov mesačne, hromadná doprava a vlak 12 000 Forintov mesačne, poplatok za športový zväz vodných pólistov 18 000 Forintov mesačne, športové oblečenie 6 000 Forintov ročne, masáž do 15 000 Forintov mesačne, telefonovanie v zahraničí 5 000 Forintov mesačne. Okrem toho má výdavky na ošatenie, obuv a hygienické potreby, prípadné kultúrne vyžitie. Povinný je zamestnaný u spoločnosti K. s.r.o. G. ako kamionista s príjmom 639,90 eura a sú mu vyplácané aj diéty a cestovné v

priemere 783,50 eura mesačne. Z tejto sumy 1/3 ponechal povinnému na jeho stravu v zahraničí, a preto do jeho príjmu započítal 2/3 v sume 522 eur, a ustálil jeho čistý mesačný príjem spolu v sume v 1 161,90 eura (639,90 + 522). Z tejto sumy určoval vyživovaciu povinnosť na oprávneného. Povinný má výdavky na prenájom bytu, v ktorom žije 400 eur mesačne, 300 eur spláca leasing aj za matku oprávneného, nakoľko motorové vozidlo užívajú spoločne, 55 eur platí za telefón a 180 eur má stravu a pranie u svojej matky. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na zdravotný stav oprávneného, na jeho štúdium v zahraničí, s ktorým povinný súhlasil, dospel k záveru, že je povinný schopný prispievať na výživu oprávneného sumou 270 eur. Preto zaviazal povinného prispievať na výživu oprávneného uvedenou sumou a vo zvyšku, keďže oprávnený žiadal určiť výživné v sume 450 eur, návrh ako nedôvodný zamietol. Konštatoval, že pokiaľ povinný zaplatí výživné 270 eur a matka dáva oprávnenému 400 eur tak, ako to uviedol, musí suma 670 eur postačovať na jeho výživu.

1.3. Súd prvej inštancie uviedol, že návrh bol podaný dňa 23.02.2022. Oprávnený žiadal určiť vyživovaciu povinnosť od 01.03.2022, pričom na pojednávaní dňa 04.07.2022 účastníci zhodne uviedli, že za marec 2022 bolo uhradené výživné v sume 200 eur, za apríl, máj a jún 2022 po 250 eur. Preto zaostané výživné za obdobie 01.03.2022 do 30.06.2022 v sume 130 eur (za marec 70 eur, apríl, máj a jún 3 krát 20 eur spolu 60 eur), zaviazal povinného zaplatiť naraz spolu s výživným za mesiac júl 2022.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 150 OSP (správne malo byť uvedené § 52 Civilného mimosporového poriadku) a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich ani neuplatnili.

2.1. Navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že povinného zaviazá prispievať na jeho výživu mesačne sumou 400 eur počnúc dňom 01.03.2022 s tým, že výživné splatné vždy k 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávneného.

2.2. Tvrdil, že z bankového výpisu povinného vyplýva, že v mesiaci január 2022 bola výška jeho príjmu v sume 663,14 eura a v sume 520 eur, spolu 1 183,14 eura, z čoho je zrejmé, že výška príjmu povinného nie je 639,90 eura, ale 730,05 eura. Povinný dostáva aj diéty vo výške 805,92 eura a nie v sume 783,50 eura, ako to bolo konštatované v rozsudku. Preto výška čistého mesačného príjmu povinného predstavuje spolu sumu 1 535,97 eura. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3CoP/1/2017, podľa ktorého cestovné náhrady a diéty sa síce v zmysle Zákonníka práce nepovažujú za súčasť mzdy, avšak v zmysle koncepcie Zákona o rodine sa na strane povinného skúmajú jeho celkové zárobkové a majetkové pomery. Tvrdil, že preto pri určení výšky výživného treba vychádzať z celkovej výšky príjmu povinného a cestovných náhrad v plnej výške. Ďalej tvrdil, že jeho matka popiera, že povinný platí sám leasing za motorové vozidlo a navyše povinný uvedený výdavok nepreukázal. Tvrdil, že v zmysle rozhodovacej súdnej praxe má orientačné rozpätie pre určenie výšky výživného povinného rodiča predstavovať podiel na výžive približne v rozsahu 20 % až 25 % priemerného čistého mesačného príjmu. Preukázal zvýšené výdavky v súvislosti so svojimi zdravotnými problémami, ktoré odôvodňujú, aby sa povinný na týchto výdavkoch podieľal sumou 400 eur mesačne. Zo životnej úrovne povinného a výšky jeho nákladov je zrejmé, že je schopný prispievať na výživu jediného syna vo vyššej sume, o čom svedčí skutočnosť, že dňa 05.07.2022 mu uhradil poistenie v sume 50 eur, hoci to od neho nežiadal, a dňa 15.07.2022 mu uhradil sumu 350 eur. Namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v rozpore s ustanoveniami § 220 ods. 2 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a presvedčivý. Tvrdenie, že jeho príjem je 1 500 eur je v rozpore s vykonaným dokazovaním. A pokiaľ zaplatil navrhovateľovi v júli 2022 sumu 400 eur, zaplatil to, na čo ho súd prvej inštancie zaviazal II. výrokom rozsudku. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, ako vecne správny.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 16.09.2022 uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 68 CMP). Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

12. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

13. V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal voči otcovi určenia výživného vo výške 450 eur mesačne. Otec navrhoval určiť výživné vo výške 200 eur mesačne. Súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu oprávneného mesačne sumou 270 eur od 01.03.2022 s tým, že výživné je splatné vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám oprávneného. Zaostalé výživné za obdobie od 01.03.2022 do 30.06.2022 v sume 130 eur sa zaviazal otca zaplatiť oprávnenému spolu s bežným výživným za mesiac júl 2022. Vo zvyšku návrh zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľa je rozsudok v zamietajúcej časti a v časti trov konania účastníkov predmetom skúmania odvolacím súdom.

14. Odvolací súd posudzujúc rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutočného stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie v danej veci považoval za rozhodujúce zistiť, či sú dôvody na určenie výživného plnoletému dieťaťu a v akej výške. Po zistení, že navrhovateľ je odkázaný na výživu rodičov, pretože sa štúdiom pripravuje na budúce povolanie, zistil jeho odôvodnené potreby, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Po vykonanom dokazovaní správne vyhodnotil zistený skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na základe zisteného skutočného stavu dospel k záveru, že odôvodneným potrebám navrhovateľa, ktorý je vo veku 18 rokov a študentom športového gymnázia v B., zodpovedá výživné vo výške 270 eur, ktoré považoval za primerané aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca a ktoré spolu s príspevkom matky 400 eur, ako uviedol navrhovateľ, musí postačovať na jeho výživu. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie správne vypočítal aj zročné výživné, ktoré otcovi uložil zaplatiť spolu s bežným výživným za mesiac júl 2022. Správne bolo aj rozhodnutie o trovách konania podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, keďže vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok v napadnutej časti dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov rozsudku v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že výživné určené dieťaťu (aj plnoletému) slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb potrebných pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Odôvodnené potreby dieťaťa sú dané jednak jeho vekom, stupňom vzdelávania a formou prípravy na budúce povolanie, ale aj zdravotným stavom. Výživné slúži dieťaťu na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb týkajúcich sa bývania, jedla, ošatenia a obuvi, hygieny, ale aj iných potrieb nevyhnutných pre výchovu dieťaťa, ktoré zahŕňajú vzdelávanie, prípravu na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, prípadne aj tvorbu úspor. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými potrebami len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V danej veci je navrhovateľ plnoletý, avšak stále sa štúdiom pripravuje na budúce povolanie, keďže navštevuje športové gymnázium v B. Má potreby odôvodnené štúdiom v zahraničí aj zdravotným stavom. Matka plní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi dobrovoľne, podľa tvrdenia navrhovateľa vo výške 100 eur týždenne a 20 eur na víkend. Určené výživné, spolu s

výživným poskytovaným matkou, je aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné pre uspokojovanie potrieb navrhovateľa.

16.1. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberal podstatnými námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní.

16.2. S tvrdením navrhovateľa, podľa ktorého čistý mesačný príjem povinného predstavuje spolu sumu 1 535,97 eura, sa odvolací súd nestotožňuje. V tomto smere treba prisvedčiť otcovi, že toto tvrdenie je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na sumu 520 eur pripísanú na účet otca v mesiaci január 2022, podľa mzdového listu ide o vyplatené cestovné náhrady, a nie o mzdu. Skutočnosť, že v mesiaci január 2022 boli otcovi vyplatené cestovné náhrady na účet, ešte neznamena jeho vyšší čistý príjem. Na cestovné náhrady vyplácané otcovi súd prvej inštancie prihliadal pri určení výživovej povinnosti, a to v rozsahu 2/3, čo odvolací súd považuje za primerané vzhľadom na potrebu povinného otca stravovať sa aj v zahraničí. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažuje za dôvodné ani tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého pri určení výšky výživného treba vychádzať z celkovej výšky príjmu povinného a cestovných náhrad v plnej výške. Pokiaľ navrhovateľ jednak namietal voči výdavku otca na leasing za motorové vozidlo, ako výdavku nepreukázanému, a jednak popieral, že povinný platí leasing za motorové vozidlo sám, odvolací súd konštatuje, že uvedené tvrdenia si vzájomne odporujú a zároveň nie je zrejmé, či navrhovateľ namietal existenciu uvedeného výdavku, alebo len jeho výšku. K námietke navrhovateľa, že v zmysle rozhodovacej súdnej praxe má orientačné rozpätie pre určenie výšky výživného povinného rodiča predstavovať podiel na výžive približne v rozsahu 20 % až 25 % priemerného čistého mesačného príjmu, odvolací súd uvádza, že určené výživné pri príjme otca zistenom súdom prvej inštancie (1 161,90 eura mesačne) uvedenému rozpätiu zodpovedá. Čo sa týka výživného zaplateného otcom v mesiaci júl 2022 vo výške spolu 400 eur, treba prisvedčiť jeho vyjadreniu, že išlo o splnenie mesačnej výživovej povinnosti a zaostaleho výživného podľa rozsudku súdu prvej inštancie (270 + 130 = 400).

16.3. Navrhovateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v rozpore s ustanoveniami § 220 ods. 2 CSP a § 2 ods. 1 CMP, čo svedčí tomu, že namietal nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, teda vadu konania vymedzenú v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca (v danej veci navrhovateľ) domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný (v danej veci povinný) a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán (v danej veci účastníkov konania), ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať jeho nepreskúmateľnosť a tým inu vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

18. Podľa § 57 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Úspešný otec v odvolacom konaní nežiadal priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).